

مَالِکُ الْحُسَيْنِ

(+امام حسین علیه السلام)
وقتی امام حسین علیه السلام وارد معادلات زندگی می شوند....

سیدعلی اصغر علوی

سرشناسه: علوی، سیدعلی اصغر، ۱۳۶۶ - عنوان و نام پدیدآور: ما بعد الحسین: وقتی امام حسین علیه السلام وارد معاملات زندگی می شود / سیدعلی اصغر علوی؛ ویراستار حامد شمس. مشخصات نشر: قم: نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاهها، دفتر نشر معارف، ۱۳۹۹. مشخصات ظاهری: ۱۵۷ ص: ۵/۱۴ × ۵/۲۱ س.م. شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۵۳۱-۵۰۳-۸ وضعیت فهرست نویسی: فیا یادداشت: کتابنامه: ص [۱۵۵] - ۱۵۷؛ همچنین به صورت زیرنویس. عنوان دیگر: وقتی امام حسین علیه السلام وارد معاملات زندگی می شود. موضوع: حسین بن علی (ع)، امام سوم، ۴ - ۶۱ ق. موضوع: Hosayn ibn 'Ali, Imam III, ۶۲۵-۶۸۰ موضوع: حسین بن علی (ع)، امام سوم، ۴ - ۶۱ ق. -- تاثیر موضوع: Hosayn ibn Ali, Imam III, ۶۲۵ - ۶۸۰ Influence موضوع: واقعه کربلا، ۶۱ ق. موضوع: Karbala, Battle of, ۶۸۰ Karbala, Iraq موضوع: واقعه کربلا، ۶۱ ق. -- تاثیر موضوع: Karbala, Battle of, ۶۸۰ Karbala, Iraq Influence شناسه افزوده: نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاهها. دفتر نشر معارف

رده بندی کنگره: BP۴۱/۴ رده بندی دیویی: ۲۹۷/۹۵۳ شماره کتابشناسی ملی: ۷۲۶۹۷۲۱

نشر معارف

مَا بَعْدَ الْحُسَيْنِ (ع)

وقتی امام حسین علیه السلام وارد معادلات زندگی می شوند

نویسنده: حجت الاسلام سید علی اصغر علوی

ویراستار: حامد شمس

صفحه آرا: محمد صادق صالحی

ناشر: دفتر نشر معارف

نوبت چاپ: اول / ۱۳۹۹

تیراژ: ۱۰۰۰ جلد

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: چاپ معارف

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۵۳۱-۵۰۳-۸

قیمت: ۲۵۰۰۰ تومان

دفتر نشر معارف: قم، خیابان شهدا، کوچه ۳۲، شماره ۳، تلفن و نمابر: ۳۷۷۴۰۰۰۴-۰۲۵

پخش انحصاری آثار نشر معارف: قم، موسسه پاتوق کتاب، تلفکس: ۳۱۰۷۷-۰۲۵

اطلاع از مراکز فروش و نمایندگی ها: www.nashremaaref.ir

NashreMaaref

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است.

فهرست

۹	سجده شکر
۱۱	مقدمه: الم ذلك الحسين
۱۵	چند نکته

پرده اول الحسين

۲۱	چرا امام حسين؟
۲۳	کدام امام حسين؟
۲۳	در مدار حسين

پرده دوم بعد الحسين

۲۷	بعد الحسين در همه عوالم
۳۰	بعد الحسين خودت!
۳۱	از بعد حسين حساب کن!

پرده سوم ما بعد الحسين!

۳۵	منظور از ما بعد الحسين؟
۳۵	«ما، بعد حسين» يا «ما بعد حسين»؟
۳۷	ما... بعد الحسين؟
۳۷	ما بعد از حسين باشيم؟
۳۸	ما بعد از حسين بميريم

- ۳۹ ..... ما بعد حسین (ع) می آیم (حکایت توابین)
- ۴۱ ..... ما بعد حسین (ع) می آیم (حکایت عصر ظهور)

پرده چهارم

معادلات مَابَعْدُ الْحُسَيْنِ (امام حسین (ع) پلاس)

- ۴۵ ..... مقدمه: اتصال باید تغییر ایجاد کند
- ۴۵ ..... دنیای تازه بعد الحسین (ع)
- ۴۶ ..... شاخص «مثبت/ منفی» امام حسین (ع)
- ۴۷ ..... اگر امام حسین (ع) در معادله ای وارد شود، آن معادله چه فرقی می کند؟
- ۴۷ ..... توجه
- ۴۸ ..... «آب خوردن»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۵۲ ..... «آرزو»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۵۳ ..... «آشپزی»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۵۵ ..... «اتاق تشریح»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۵۷ ..... «ادبیات»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۵۸ ..... «ازدواج»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۶۰ ..... «اشک»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۶۲ ..... «اصحاب»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۶۳ ..... «اقتصاد»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۶۶ ..... «انتخاب»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۶۸ ..... «اندیشه»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۷۱ ..... «انسان کامل»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۷۴ ..... «انقلاب»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۷۶ ..... «ایران»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۷۸ ..... «بهشت»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۷۹ ..... «پایان نامه»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۸۱ ..... «پرستاری»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۸۲ ..... «پزشکی»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۸۲ ..... «پیاده روی»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۸۴ ..... «پیرشدن»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۸۵ ..... «تربیت»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۸۸ ..... «تربیت کودک»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۸۹ ..... «تشکیلات»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟
- ۹۳ ..... «تمدن»: با امام حسین (ع) یا بی امام حسین (ع)؟

۹۵.....	«جبرئیل»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۹۷.....	«چای»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۰۳.....	«حافظ»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۰۴.....	«حج»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۰۶.....	«حجاب»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۰۷.....	«خانواده»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۰۸.....	«درس اخلاق»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۱۳.....	«درس خواندن»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۱۴.....	«روزه»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۱۵.....	«شب جمعه»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۱۶.....	«شبکه سازی و نگاه جبهه ای»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۲۰.....	«طهور»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۲۳.....	«عرفه»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۲۴.....	«عزم»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۲۸.....	«علم»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۳۰.....	«فطرس»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۳۱.....	«قرآن»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۳۳.....	«قضاوت»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۳۴.....	«قیامت»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۳۵.....	«مدیریت»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۳۹.....	«مرگ»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۴۲.....	«مهربانی»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۴۳.....	«نماز»؛ با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام ؟
۱۴۶.....	پیوست عاشورایی؛ آنم آرزوست!
۱۴۷.....	خدا هم اهل پیوست عاشورایی است
۱۴۸.....	ارباب هر جا برود، آنجا حسینیه می شود...
۱۴۸.....	معادلات مابعد الحسین دل پذیرتر است
۱۴۹.....	«وقتی دلم خواست» محکم ترین دلیل عالم است!
۱۵۰.....	باید دلت «حسین علیه السلام » بخواهد
۱۵۱.....	تربیت حبی
۱۵۲.....	خاتمه: بگذار همه روضه خوان باشند...
۱۵۵.....	کتابنامه

سجده شکر

خدایش را حمد و سپاس که ما را به محضرش رساند...
به یاد والاترین سجده تاریخ در کربلا که همه عبادات به مدد و اذن و توفیق اوست...
و به پاس آنکه دوباره اجازه داد به او بیندیشیم و در آسمانش پری بزنیم...

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِينَ...^۱

«پر از توام به تهی دستی‌ام نگاه مکن
مگو که هیچ ندارم، بین تو را دارم»^۲

خدا را شکر!

۱. البلد الامین و الدرع الحصین، ص ۲۷۱.

۲. حاج غلامرضا سازگار.

مقدمه: الم ذلک الحسین علیه السلام^۱

چقدر این نام متفاوت است با بقیه نام‌ها و چقدر منتسبان به این نام متفاوت‌اند با دیگر منتسبان!

از عهد آدم علیه السلام که به‌تعلیم جبرئیل نام‌هایی به او تعلیم شد، تفاوتش برای حضرت آدم علیه السلام ظهور یافت و پس از آن آشوب او بود که عالم و آدم را به‌هم ریخت...

حکایت از «عَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ» شروع شد: «وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ»^۲ «سپس تمامی علم اسما^۳ را به آدم آموخت. بعد آن‌ها را به فرشتگان عرضه داشت و فرمود که اگر راست می‌گویید، اسامی این‌ها را به من خبر دهید!» و آن «اسما» ائمه معصومین علیهم السلام بود...^۴

حضرت آدم علیه السلام این اسما را بار دیگر صدا زد و آن هنگامه توسل و انابه او بود: «فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ»^۵ «سپس آدم از پروردگارش کلماتی دریافت داشت؛

۱. الهام از کتاب کمال السید و اشعار به فرمایش علامه جوادی آملی که حسین عدل قرآن است و قرآن عدل حسین است.

جهت مطالعه بیشتر به مباحث "مبانی قرآنی نهضت حسینی" معظم له مراجعه فرمایید.

۲. البقره، ۳۱.

۳. علم اسرار آفرینش و نام‌گذاری موجودات.

۴. ...درست است که بگوییم مقصود از «وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا»، ائمه معصومین علیهم السلام هستند، و کلمه «اسما» معانی بسیاری دارد و هیچ‌یک از آن معانی بر معانی دیگرش ترجیح ندارد، و اسما همان اوصاف‌اند، و هیچ‌یک از اوصاف بر وصف دیگر ترجیح ندارد، و معنای اسما این است که خدای سبحان، همه اوصاف ائمه علیهم السلام را از اول تا به آخر به ایشان آموخت. (کمال‌الدین، ترجمه پهلوان، ج ۱، ص ۳۰)

۵. البقره، ۳۷.

[و با آن‌ها توبه کرد] و خداوند توبهٔ او را پذیرفت؛ چراکه خداوند توبه‌پذیر و مهربان است.

و آنجا بود که با آتش حسین (ع)، آتش گرفت...!

حضرت آدم (ع) نام‌های مبارک پیغمبر اسلام (ص) و امامان (ع) را در عرش دید! جبرئیل به آن حضرت تعلیم داد که بگوید: «يَا حَيْدُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ يَا عَلِيُّ بِحَقِّ عَلِيٍّ يَا فَاطِرُ بِحَقِّ فَاطِمَةَ يَا مُحْسِنُ بِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَمِنْكَ الْإِحْسَانُ» اما هنگامی که نام حسین (ع) را ذکر کرد، اشک‌هایش جاری شد و قلب مبارکش شکست.

آنگاه به جبرئیل گفت: «چرا وقتی نام پنجمی ایشان را ذکر می‌کنم، قلبم می‌شکند و اشکم جاری می‌شود؟!؟» جبرئیل گفت: «این فرزند تو به مصیبتی دچار خواهد شد که مصائب دیگر در مقابل آن کوچک خواهند بود.» حضرت آدم (ع) فرمود: «چه مصیبتی؟!؟»

آنجا که بود که جبرئیل برای حضرت آدم (ع) روضه خواند: «حسین در حالی شهید می‌شود که عطشان، غریب، تنها، بی‌یاور و بی‌معین خواهد بود. ای آدم، اگر تو او را می‌دید می‌شنیدی که می‌گفت: 'آه از عطش! آه از بی‌یاوری!' کار تشنگی آن حضرت به جایی می‌رسد که آسمان به‌نظرش مثل دود خواهد آمد. کسی جوابش را نمی‌گوید مگر با شمشیر، تا اینکه جرعهٔ مرگ را بیاشامد. آن حضرت را نظیر گوسفند از قفا سر می‌برند، خیمه‌هایش را به یغما می‌برند، سر مبارک وی و یارانش را در شهرها می‌گردانند، زن و بچه‌هایش را به اسیری خواهند برد. در علم خدا این‌طور سبقت یافته است.»

آنجا بود که حضرت آدم (ع) و جبرئیل مثل زن جوان مرده گریان شدند...^۱

«از ابتدا برای تو عالم گریسته جبریل روضه خوانده و آدم گریسته»^۲

۱. «وَرَوَى صَاحِبُ الدَّرِّ الثَّوِينِ فِي تَقْسِيمِ قَوْلِهِ تَعَالَى فَتَلَقَّى آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ أَنَّهُ رَأَى سَاقِ الْعَرْشِ وَأَسْمَاءَ النَّبِيِّ (ص) وَالْأَمَةِ (ع) فَلَقَّنَهُ جِبْرِئِيلُ قُلْ يَا حَيْدُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ يَا عَلِيُّ بِحَقِّ عَلِيٍّ يَا فَاطِرُ بِحَقِّ فَاطِمَةَ يَا مُحْسِنُ بِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَمِنْكَ الْإِحْسَانُ فَلَمَّا ذَكَرَ الْحُسَيْنَ سَالَتْ دُمُوعُهُ وَانْجَحَّ قَلْبُهُ وَقَالَ يَا أُمِّي جِبْرِئِيلُ فِي ذِكْرِ الْحَامِسِ يَنْكَسِرُ قَلْبِي وَتَسِيلُ عَيْنِي قَالَ جِبْرِئِيلُ وَلَكَ هَذَا بِصَاحِبِ بَعْصِيَّةٍ تَضَعُ عَنْدَهَا الْمَصَائِبَ فَقَالَ يَا أُمِّي وَمَا هِيَ قَالَ يَقْتُلُ عَطْشَانًا غَرِيبًا وَجِدًّا قَبِيحًا لَيْسَ لَهُ نَاصِرٌ وَلَا مُعِينٌ وَتَوْتَرَاهُ يَا آدَمُ وَهُوَ يَقُولُ كَا عَطْشَةٍ وَاقِلَّةَ نَاصِرَةٍ حَتَّى يَحُولَ الْعَطْشُ نَبْذَةً وَتَبِينَ الشَّيْءُ كَالدُّخَانِ فَلَمَّ جَبْنُهُ أَحَدًا إِلَّا بِالشَّيْثِ وَشَرِّبَ الْحَنُوفَ فَيَذْبَحُ ذَبْحَ الشَّاةِ مِنْ قَدَاةٍ وَتَنْهَبُ رَحْلَهُ أَغْدَاؤُهُ وَتُشْهَرُ رُؤُوسُهُمْ هُوَ وَأَنْصَارُهُ فِي الْبُلْدَانِ وَمَعَهُمُ الْبِشْرَانُ كَعَذْلِكَ سَبَقَ فِي عَلِيمِ الْوُجُدِ الْمَتَّانِ فَبَيَّ آدَمُ وَجِبْرِئِيلُ بُكَاءَ الثَّغْلَى» (بحار الأنوار، ج ۴۴، ص ۲۴۵؛ رياض الأبرار في مناقب الأئمة الأطهار (ع)، ج ۱، ص ۱۷۴).

۲. حاج سيد محمد رضا يعقوبی آل.

«روضه خوان تو خدا، گریه کن تو آدم
اشک ارثی است که ذریهٔ آدم دارد»^۱

نامی که در آغاز گمان می‌کنی نام یک «شخص» بیش نیست؛ اما به‌زودی خواهی دانست که این نام، یک «مکتب» است؛ یک «گفتمان» است که انسان ۲۵۰ ساله^۲ در مدار او طواف می‌کند. آن وقت با اعتقاد «یا حسین» خواهی گفت؛ چنان که اهل بیت (علیهم‌السلام) می‌گفتند.

آن چنان که امام علی علیه السلام «یا حسین» می گفت! ^۳

آن چنان کہ امام حسن علیہ السلام «یا حسین» می گفت...^۴

آن چنان که امام رضا علیه السلام «یا حسین» می گفت...^۵

آن چنان کہ امام حسن عسکری علیه السلام «یا حسین» می گفت...^۶

آن چنان که امام مهدی عجل الله تعالی فرجه الشرف «یا حسین» خواهد گفت...^۷

۱. حاج غلامرضا سازگار.

۲. منظور «همه اهل بیت (ع)» هستند که به تعبیر رهبر معظم انقلاب همه اهل بیت (ع) یک انسان واحدند که در زمان های مختلف ۲۵۰ سال، مختلف رفتار کرده است. برای مطالعه بیشتر به اثر *انسان ۲۵۰ ساله* از نشر صها مراجعه شود.

٣. قَالَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِلْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: «يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَسْأَلُكَ أَنْتَ قَدْ مَالَ جُعِلَتْ فُكَاكُمَا حَالِي قَالَ عَلِيٌّ مَا جَهِلُوا وَخَسِفَتْ عَلَيْهِ بَاعِلُهُ يَا سَمْعِي وَأُجُيْزِي مَن قَتَلَ أَنْ يَأْتِيكَ الْوَدَى نَفْسِي بِيَدِهِ لَيْسَتْكَ بِرَأْوَمَةٍ دَمَكْتُ لَهَا يَهْلُوكُ عَنْ دِيْنِكَ وَلَا يَنْشُوكُ كَرْزِيكَ» فَقَالَ الْحُسَيْنُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: «وَاللَّهِ نَفْسِي بِيَدِهِ حَسْبِي أَقْرَبُ مَا أَتَزَلُّ إِلَهُهُ وَأَصْدَقُ قَوْلَ نَبِيِّ اللَّهِ وَلَا أَكْذَبُ قَوْلَ إِيَّايَ» حَضَرَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِه حَضَرَتِ امَامِ حُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي مَوْجِدَتِهِ.

«ای ابا عبد الله، از قدیم ثابت و مسلم شده که تو اسوه و مقتدای خلق هستی.» حسین علیه السلام عریضه داشت: «فدایت شو! ما حاکم چیست؟» حضرت علی علیه السلام فرمودند: «می‌دانی آنچه خلق نمی‌دانند و عن‌قرب عالم به آنچه می‌دانند، منتفع خواهد شد. فرزندانم بشنو و بین پیش از آنکه مبتلا شوی. قسم به کسی که جانم در دست اوست، بی‌آیه خون تو را نخواهد ریخت، ولی نمی‌تواند تو را از دینت جدا کند و قادر نیستند یاد پروردگارت را از خاطرت ببرند.» حسین علیه السلام عرض کرد: «قسم به کسی که جانم در دست اوست، همین‌قدر مرا آتید به آنچه خدا نازل فرموده، اقرار دارم و گفتار پیامبر خدا صلی الله علیه و آله را تصدیق می‌کنم. کلام پدرم را تصدیق می‌کنم.» (کامل الزیارات، ص ۷۲).

٤. «لَا يَوْمَ كَيْفِيْمِكِ يَا أَبَا عُبَيْدِ اللَّهِ» (اللَّهُوْفُ عَلَى قَتْلَى الطُّفُوْفِ، تَرْجَمَةُ فَهْرِي، النَّصِّ، ص ٢٥).

٥. «يا ابن شبيب إن كنتَ بأكياً لشيءٍ فابك للنَّحْسَيْنِ» (عيون أخبار الرضا عليه السلام، ج ١، ص ٢٩٩).

٦. «عَلَامَاتُ الْمُؤْمِنِ خَمْسٌ صَلَواتٌ إِحْدَى وَخَمْسِينَ وَزِيَارَةُ الْأَرْبَعِينَ وَالتَّحَنُّنُ فِي الْيَمِينِ (بِالْيَمِينِ) وَتَغْيِيرُ الْجَبِينِ وَالتَّجَرُّبُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» (إقبال الأعمال، ج ٢، ص ٥٨٩).

۷. آیا اهل‌ال‌عالم! آن‌ا امام‌القائم! آیا اهل‌ال‌عالم! آن‌ا الصمصام‌المنتقم! آیا اهل‌ال‌عالم! ان‌ج‌دی‌الحسین قتلوه عطفشان‌آیا اهل‌ال‌عالم! ان‌ج‌دی‌الحسین طرحوه عریان‌آیا اهل‌ال‌عالم! ان‌ج‌دی‌الحسین سحقوه عریان! *(الزام‌الناسب، ج ۲، ص ۲۸۲)* (آگاه باشید ای مردم جهان، من امام قائم هستم! آگاه باشید ای مردم جهان، من شمشیر انتقام‌گیر هستم! آگاه باشید ای مردم جهان، جدم حسین را تشنه شهید

آنها که به امام علیه السلام رسیدند و حقایق «مابعد الحسین علیه السلام» را درک کردند، زندگی‌شان زیرورو شد؛ روبه‌راه روبه‌راه! و چقدر زیبا شدند آنها که چشیدند!

چه سَری در این حقیقت است که فراتر از عاشورا و اربعین و عرفه، شب‌های قدر را هم روشنی بخشیده و شکوه دیگری داده است! به‌راستی این چه نامی است که در همهٔ زمان‌ها و مکان‌ها پیچیده و تا اوج درک شب‌های قدر را هم از خود پر کرده است؟! راز این فراز زیارت حضرتش در حقیقت شب قدر چیست: «إِرَادَةُ الرَّبِّ فِي مَقَادِيرِ أُمُورِهِ تَهَيِّطُ إِلَيْكُمْ وَتَصْدُرُ مِنْ بُيُوتِكُمْ»^۱ (ارادهٔ خدا که تقدیر امور خلق کند، به‌سوی شما از آسمان مَشِیَّتَش فرود آید و از منازل شما برای خلق صادر شود).

در این فرصت ناب از درخشنده‌ترین گوهر هستی باید نوشت: از حسین علیه السلام و «مابعد الحسین علیه السلام...»

عوالم، بعد از حسین علیه السلام چه کردند و چگونه شدند و ما بعد از حسین علیه السلام چه کردیم و چه شدیم؟! معادلات بعد از حسین علیه السلام چه خواهد شد؟ و...

کربلا چه خبر است که همهٔ انبیا علیهم السلام و فرشتگان خدا، عرش و کرسی و قلم را رها کردند و به عالم خاک آمدند و زمینی شدند؟! معلوم می‌شود اینجا خبری است و اصلاً هر خبری هست، همین جاست!

حضرت امام حسین علیه السلام را رها نکنید. هر خبری هست، همین جاست!

«به حشر هم که برانی مرا ز خویش هنوز از اینکه نام تو بردم، به تو بده‌کارم»^۲

سید علی اصغر علوی

شب قدر رمضان المبارک ۱۴۴۰، حسینیّه ایران

کردند! آگاه باشید ای مردم جهان، جدم حسین را با بدن عریان رها کردند! آگاه باشید ای مردم جهان، از روی دشمنی

بدنش را خرد کردند!

۱. الکافی، ج ۴، ص ۵۷۷.

۲. حاج غلامرضا سازگار.

چند نکته

آن‌ها که با اثر تنها علاج آشنایی دارند، شباهت‌ها و نسبت‌هایی در این دو اثر خواهند یافت. برخی مباحث برایشان جنبهٔ مرور دارد که تفصیلش به همان اثر ارجاع داده شده است. برای تکمیل آن سرفصل‌ها مراجعه به تنها علاج پیشنهاد می‌شود؛ همچنین این اثر با ادبیاتی دیگر و به‌همراه امتدادهایی بیشتر از آن کتاب، نسخهٔ تکمیلی آن اثر محسوب می‌شود.

با نام حضرت ارباب می‌شد یک فرهنگ‌نامه نوشت! می‌شد همهٔ فرهنگ‌ها را با امام حسین علیه السلام به وجد آورد؛ اما هدف اصلی تألیف این اثر، تغییر نگاه و ایجاد باور در خواننده است. خواننده در پایان اثر به جهان‌بینی عاشورایی خواهد رسید و عالم را از منظر عاشورا تحلیل و تفسیر خواهد کرد. با عینک «با امام حسین علیه السلام یا بی امام حسین علیه السلام» می‌توان مابقی پدیده‌ها را هم تماشا کرد. این اثر فرصت تماشای چند موضوع را از باب نمونه، عهده‌دار شده است؛ به عبارت دیگر این اثر جای مطول شدن دارد؛ اما تلاش بر این بوده که کتاب مختصری باشد. به عنوان نمونه می‌توان همهٔ شاخه‌های مختلف علوم انسانی را وارد این مجموعه کرد؛ اما در این اثر فقط به اقتصاد و مدیریت و قضاوت پرداخته‌ایم و جای تعمیم به عرصه‌هایی مانند جامعه‌شناسی، فلسفه، هنر و... خالی است. درواقع سرفصل‌ها و عناوین بسیاری وجود دارد که در این اثر به آن‌ها پرداخته نشده است. جلد‌های بعدی اثر را خوانندگان باید بنویسند!

***

مؤلف خود را موظف می دانست در هر فصل از آن مبحث اجمالی ارائه دهد و در اکثر مباحث باید خود را محدود می کرد تا باتوجه به حجم اثر، دچار طغیان قلم نشود.^۱ شاید در بعضی مواقع احساس شود حق مطلب ادا نشده است که البته همین طور هم هست. برای ادای حق هر فصل، یک کتاب هم جواب گو نیست! اصلاً در دنیا نمی شود از حضرتش آن طور که باید و شاید گفت؛ این خاصیت ذاتی عالم را در نبود حوصله و استطاعت، به مؤلف ببخشید! «باشد قرار و وعده ما جنت الحسین (ع) ...»

***

برای رعایت اختصار سرفصل ها و برای تکمیل برخی مطالب، در پاورقی مطالبی بیان شده و بعضاً ارجاعاتی داده شده و حتی منابعی معرفی شده است؛ همچنین برخی سرفصل ها در فرایند مطالعه، همدیگر را تکمیل خواهند کرد. برای همین مطالعه کامل اثر، به فهم کامل هر سرفصل کمک شایانی خواهد کرد.

***

آنجا که فکرش را نمی کنی هم می توان از حضرت حسین (ع) گفت. این را هم در این اثر تجربه کنید! پس خود را آماده شنیدن کنید تا بتوانید بیشتر از حضرت بگویید! این ها را به حساب پیش مطالعه بگذارید؛ درس اصلی اش را به زودی^۲ خود حضرت به طور ویژه و خصوصی به شما خواهند گفت، ان شاء الله!

***

«مَوَالِي لَا أَحْصِي ثَنَاءَكُمْ وَلَا أَبْلُغُ مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ وَلَا مِنَ الْوَصْفِ

قَدْرَكُمْ»^۳

خواستیم کمی شما را بفهمیم؛ اما نشد... ما را ببخشید!

۱. تقوای قلمی!

۲. بعد از شهادت یا بعد صدویست سال! هرچور صلاح بدانید و بدانند! شاید هم عصر ظهور یا رجعت! هرچور صلاح باشد...

۳. بحارالانوار، ج ۹۹، ص ۱۳۱.

«هنوز راه ندارد کسی به عالم تو نسیم هم نرسیده به درک پرچم تو»^۱

***

سپاس از هرکس که در «مابعد الحسین علیه السلام» مددی رساند و همتش را بدرقه این مسیر شورانگیز عاشورایی کرد؛ خصوصاً برادران بزرگوار آقایان زهیر عباسی و محمد احسان افتخاری پور که در تکمیل مباحث اثر صمیمانه کوشیدند؛ معیت با «مابعد الحسین علیه السلام» رزق صبح و شامشان باد!

رمضان المبارک ۱۴۴۱